

мені. що мені жаль так доброго чоловіка. як моєї власної дитини. А ви, ніврокі. файн собі чоловічина! Я від вас ніколи кепського слова не почув!

Прокіп (добродушно): Най Бог вас милує за добре слово пане вориндарю. най Бог вас милує! От знаєте, кепський тепер час для мене; такий, що аж страх!

Хаїм (удаючи троскливу цікавість): Щож там таке страшне коло вас, говоріть. я далібук ніц не чув!?

Прокіп: Та оно бачите — най Бог вас милує — чоловік починає запцаніти. Перше, як я пас худобу, то все щось капнуло: то засипочка, то яечко, то грудочка масла, сира і грошик перекотив ся. Тай відьми часом відогнало ся від деяких коров. А тепер що? Худоби не пасу, відьм нема, бо всі понаганяв зі села і чоловік, панцю любий, ледво дихає з тої ялмужної, що подають добрі люди. Тай тепер до вас, мій панцю най Бог вас милує, нема таки з чим показатись.